

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' יחי | גיליון 49 | שנה נ'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של החל נובע

הסוד של ה'אוי'

איך נפסקים מחבל דסט"א ונקשרים לחבל דקדושה | מעלת האנחה לה' |
ולמה היא טובה יותר מתעניות וסינופים | ומה הדרך באמת להחזיק בעבודת ה' |

אותנו לבורא ית'. שנים יושבים ולומדים בחברותא, באמצע מתאנח אחד, אוי! אבא מתי אזכה להתקרב אליך? כל הלימוד מקבל משמעות אחרת, הלימוד מקבל גוון ורצון עמוק של רצונות להתקרב להקב"ה, האנחה מולידה בלב כיסופים וגעגועים 'אבא! אני ממתין ומחכה בכליך עיניים לזכות להתקרב אליך'.

הכלל בעבודת ה' כדי שהיא תחזיק ותצליח ותעשה פרי, היא צריכה להיות מורכבת משני ניגודיים מצד אחד אני כוסף ומשתוקק להתעלות לזכות לכל דרגא ודבר שבקדושה, אך מאידך אני לא נופל גם כשלא הולך לי ואני מסתפק ושמוח עם מה שיש לי ומה שאני זוכה. באנחה כלולים שני יסודות אלו, אנחה מורכבת מהוצאת רוח רצון ושקיקה עצומה לעבודת ה', אך אח"כ מכניסים רוח שזה הסתפקות רוגע ושמחה בעבודת ה', אריכות אפיים ואמונה וביטחון שהקב"ה יזכני לדברים שבקדושה שאני רוצה לזכות.

כמה תעניות היינו צריכים להתענות וכמה סיגופים צריכים לעבור על כל עבירה ופגם, אך כאן מתגלה דרך מופלאה שעוזרת להתנתק מכל החבלים וההבלים של הסט"א ולהתחבר ברצון וכיסופים לחבל הקדושה. ומועילה יותר מכל הסיגופים והתעניות, "האנחה שמאנח האדם על עוונותיו, או על מעוט השגתו, הוא יותר טוב מכמה סגופים ותעניות. כי בתענית אינו משבר רק הגוף לבד, אבל באנחה משבר כל הגוף, וגם מחליף את הנפש והחיות שלו מרע לטוב. כי ההבל של האדם, הוא חבל המקשר הנשמה למקום שרשה, לטוב או להפך, חס ושלו. וכשמתאנח הוא בבחינת: "תוסף רוחם יגועונו", ואזי נפסק מהחבל שהיה מקשר מתחלה ונתקשר לחבל אחר כפי האנחה וכו' וכו' ל" (ליקוטי מוהר"ן ק"ט)

יעזרנו הבורא שנתרגל להתאנח בחיות אמונה תקווה וגעגועים ואז נזכה להדבק בהקב"ה ולזכות לכל דבר שבקדושה.

עוונותיו מתיר את עצמו משרש הטמאה ומקשר את עצמו לשורש הקדשה. (חיי מוהר"ן לז) אז מה למעשה? להתרגל להתאנח, כל דבר טוב שלומדים או רוצים לזכות לזה, תתאנח על זה מיד, 'אוי אבא, אני רוצה לזכות למה שאני לומד כעת', בפעולת האנחה נעשית כבירה חדשה והכנסת רוח חיים בקרבך שתוכל באמת לזכות לך, בכל דבר שהיצר מתגבר, אנחה פשוטה מעומק הלב חותך את הקשר ליצה"ר ומקשר מיד לקדושה.

בבין הסדרים בשלחך ספר מוסר ,

פרצה מפיו האנחה שוב פעם, אח!

אבא, איך זוכים למדרגות מופלאות

כמו אלו המבוארים כאן!?

וכמובן שצריך לדעת להפריד בין אנחה דקדושה עם רצון לזכות לעבודת ה' ולהינצל מהייצר מאנחה על הבלי העולם הזה, שזה אנחה של עצבנות וכעס, קשה לי למה לא הולך לי בזה, אני עצוב למה אני לא מצליח, אנחה של תלונה חלילה, שזה אנחה שאינה מקרבת לבורא ית' כי אם להיפך, ועל זה מתפללים 'והסר ממנו יגון ואנחה' ומבואר בכל הספרים שאנחה כזאת הולכת משולבת עם יגון, 'יגון ואנחה' וזה סט"א רח"ל.

אך האנחה הקדושה בהיפך מזה ממש, האנחה מגיעה מתוך סמיכה וביטחון בבורא עולם שרק הוא יכול לעזור לי, ביטוי הלב לרצון והתשוקה להתקרב אליו ית', הלב מתעורר כל היום ברצונות להתקרב להקב"ה, בכל דבר שלומדים רואים או שומעים, מתעורר הלב לעבודת הבורא, אך בהרבה פעמים לא מוצאים אפי' את הדיבורים, באנחה הלב צועק מעמקי עמקיו, אבא! אני רצה להתקרב אליך, עז רצוני וחפצי לעבדך באמת ולהינצל מכל השטניות של העולם הזה, ובעצם פעולת האנחה זוכים לדברים נשגבים המקרבים

בנימין קם מהמקום כשתחושת החמצה מרירה בפה, אוי!.. פרצה מפיו אנחה עמוקה, תכננתי כבר לקחת את עצמי בידיים, לא להיסחף אחרי פטפוטים באמצע הלימוד והנה.. שוב פעם זה קרה.

מאוחר יותר בבין הסדרים כשלחך ספר מוסר להתעורר קצת ביראת ה', פרצה מפיו האנחה שוב פעם, אח! אבא, איך זוכים למדרגות מופלאות כמו אלו המבוארים כאן!?

כשהוא יוצא לרחוב עם רצון לשמור עיניים, אוי אבא! מתאנח יהושוע, אני כל כך רוצה לשמור את עיני ושוב פעם התפקשש, מה יהיה איתי?

אנחה, פעולה שנראית כמה בכך, מה כבר עשיתי? התאנחתי, מה זה כבר פועל, אך אליבא דאמת טומנת בחובה הרבה מאוד, ופועלת נוראות להתקרב להקב"ה, בגמ' (ברכות נח) מבוארת כבר עניינו של אנחה ששוברת כל גופו של אדם.

כל אחד מקבל חיות מלמעלה בכל רגע נתון, הנשימה מכניסה רוח חיים כל הזמן, אם זוכים מקבלים נשימה ורוח חיים מהקדושה. אך אם מתרחקים מהקב"ה בעבירות רח"ל מקבלים את הרוח מהסט"א, אך אם כן האם אבדה תקוותנו? אחרי שנפלנו פעם אחת אנחנו מקבלים כבר רוח חיים מצד הטומאה, אבל יש עצה אותה מגלים לנו הצדיקים, יש דרך מופלאה, אנחה, תתאנח על ריחוקך מהקב"ה, תתאנח ברצון לזכות לקדושה, בפעולת האנחה אתה נפסק מחבל הסט"א ומתקשר בקדושה.

"מי שרוצה לשוב להשם יתברך בודאי צריך לעשות עצמו בריה חדשה. ותדע שבאנחה שנאנח עושה את עצמו בריה חדשה. נמצא כשאדם רוצה לעשות תשובה צריך לראות שיפסיק הבל הרע מלבוא בו... בכך יעשה כך, יתאנח, ואנחה הוא שמאריך הבל בביאתו וביציאתו וממשיך ההבל בהוספה... כן כשאנחה נתוסף בו ההבל ואחר כך נפסק מן ההבל, הינו שמתיר את עצמו מקו ההבל הטמאה ומקשר את עצמו לקו ההבל הטהור. ומקבל הבל וחיות מהבל הטהור. נמצא שעל ידי אנחה שנאנח על

"לחשיפן צו"

לכול את תורתו של רבו למרות כל הרדיפות
המחלוקות שהיו עליו בשל כך... וואו... זה ממש
מרתק וזה נשמע אפי' קצת 'דמיוני', אני חושב
שאם היו יודעים מזה 'בעולם הליטאי' חלק גדול
מההתנגדות היה הולך ונעלם... אני יודע שזה
נשמע לך כ"כ מוזר... אבל זאת המציאות וזה לא
'סיפורי חסידים' או שיחות שנמסרו בע"פ אלא
עדות אוטנטית מכתביו של מוהרנ"ת בעצמו ושל
מאות ואלפים דורות רבים אחריו כמו שאנחנו
רואים בעיניים...

"הנה בכל השנה הזאת מכל ריבוי הדיבורים קדושים ונוראים שדיברתי עם בני הנעורים, בתחילה לא ראיתי פעולה ברוב השנה, אך באמצע הקיץ נתעורר אחד שהייתי מוכיח אותו הרבה מאד על התמדת הלמוד כי היה ממובחר בני הנעורים ומופלא בלימוד והעולם החזיקו אותו שמתמיד בלימודו אבל אני השגחתי בו וראיתי שאינו לומד כלל, והוכחתי אותו על זה והודה לדברי והיה משתוקק מאד שאכניס אותו בתוך התמדת הלמוד, אבל יצר לב האדם רע מנעוריו והיה קשה להרגילו בהתמדה, אבל **סיפתי לו עוצם נוראות גדולת רבינו ז"ל איך הכניס אותי להתמיד בלימוד בכמה דרכים נפלאים**. ואף על פי כן לא פעלתי אצלו כל ימות החורף כי אם מעט שהתחיל ללמוד יותר מבתחילה אבל לא כרצוני כראוי באמת, אבל מריבוי אמיתת הדיבורים חמים כגחלי אש שסיפרתי לו ממנו זכרונו לברכה הבעירו בו, עד שבאמצע הקיץ נתעורר לבו והתחיל להתמיד בלימודו בהתמדה גדולה וגמלא והיה מתמיד גדול שש שנים רצופים וגומר בהם כל הארבעה פוסקים הגדולים..."

[ימי מוהרנ"ת ח"א פג]

עכשיו אתה מבין למה לברסלברס' יש כ"כ עניין להפיץ! מאותה סיבה שאתה אמרת בעצמך שלימוד תורה הוא דבר ששווה לכולם, כך גם קיום המצוות וקריבת ה' זה דבר ששווה לכולם, ומכיוון שדברי רבנו מאירים את הדרך ונותנים כלים להתעלות ולהתקדם בעבודת ה', כ"כ חשוב לנו להמשיך את זה הלאה לכל הפחות כמו 'דרשו' ו'מפעל הש"ס'... ובפרט שדברי רבנו מביאים את האדם בעיקר לידי מעשה שכל התכלית של הלימוד היא להביא אותנו לידי כך... ולא לחינם ר' נתן על ערש דווי בנוסף להתמדתו עצומה גם ציווה לדורות בעיניו הצופיות על 'הקלוקלים הנוראים' שיתפשטו בדורות האחרונים להיות חוקים 'ברצון' 'בממון' 'בטריחה' להפיץ ולהאיר בעולם את תורתו של רבנו הק'...

קצת הגזמת, יש הבדל בין 'זרכים' בעבודת ה' ל'לימוד תורה' שהוא דבר בסיסי ושווה לכולם בלי שום הבדל לחוג או עדה! וזה בכלל לא קשור ללמה ששאלתי אותך!.. חיים לא נבהל מ'החילוק' הפשוט שישראל הציג והמשיך בדבריו, היה לי ברור מיד שזה מה שתאמר ותדחה את דברי, אבל אם היית יודע את הסיבה 'שמוהרנ"ת' תלמידו הגדול של רבנו הק' החליט להפיץ במס"ג את משנתו למרות כל הרדיפות והייסורים שנגרמו לו בשל כך, היית מבין לבד שאין כלל מקום לדחות את דברי בדברים שאמרת קודם... למה אתה מתכוון? אני יסביר לך בדיוק למה אני מתכוון! ביימונו של רבי נתן הוא מספר על הסתלקותו של רבנו והצער הגדול שהיה לו מכך ובשמוחו ועלתה המחשבה להמשיך בדרכו בשקט ובצנעה מבלי לדבר ע"כ עם אחרים, מפני שבשפלותו חשב שאין בכוחו להשפיע על אחרים ודי לו שישב עם עצמו לבד ויעסוק בעבודת ה', אפי'

למה אתם רוצים שיעוד
ועוד יכירו בדרכיו
ועצותיו של רבי נחמן?
שב"א ילך בדרכו וחסל...

שבליבו הוא היה מהפך בכך שוב ושוב, מכיוון שרבנו ציווה עליו כמה וכמה פעמים לעסוק בזה ולקרב אנשים להש"ת, ובסוף מה שגרם בפועל למוהרנ"ת לצאת מגדרו ולהיכנס לעניין בצורה יוצאת מן הכלל היה כמה מקרים בהם הוא ראה שדיבוריו עושים פרי, והמרכזי שבהם היה 'מאורע' מאוד מעניין... בבית המדרש בו ישב ר' נתן ועסק בתורה ובתפילה, הוא שם לב כי ישנו בחור הנחשב ל'עילוי ולמדן' אך בעין אמינית הוא באמת רק עושה 'רושם' בחכמות וגאונותו ואינו מתקדם לשום מקום, ר' נתן דיבר איתו בחכמה ובונועם מדבריו ותורתו של רבנו הק', וראה זה פלא הבחור נכנס חזק במסירות לעמל התורה' בצורה יוצאת מן הכלל ותוך כמה שנים גמר את כל 'ארבעת חלקי הש"ע' עם הנושאי כלים ונסמך למומה הוראה, מעשה זה השפיע מאוד על ר' נתן והוא הבין כמה 'תורתו של רבנו' חשובה ועצומה ובוכחה להפוך את האדם מן הקצה אל הקצה, ומכאן ואילך הוא מסר את נפשו להפיץ ולהאיר

היה זה במוצאי שבת של אחד השבתות חופשה, ישראל חיים ויוני הצטופפו יחד על המדרכה בסמוך לתחנת האוטובוס, עשרות בחורים עמדו שם גם הם מחכים לאוטובוסים השונים שייקחו אותם חזרה לישיבה אחרי שהם יצאו להחליף כוחות ועשו כמה ימים בחיק המשפחה, תוך כדי שהם נדחקים הצידה, הם שמו לב שלושתם לכיסא הקטן שנקשר בשלשלת ברזל לעמוד החשמל, עליו הייתה מונחת קופסת פלסטיק רחבה ושקופה מלאה בספרונים קטנים, פעילים ציין מחיר נמוך מאוד שעמד על שקלים בודדים, נו... סנט בהם יוני, שוב 'הברלברס' המשוועים האלה לכל מקום הם דוחפים את האף שלהם.. אני לא מבין מה כ"כ אכפת להם שכולם ילמדו בספרים שלהם.. 'הפצה' הם קורים לזה שילכו ללמוד קצת במקום להתעסק בשטויות!.. ישראל הביט בחיים שהקשיב בשקט ולא הגיב לדברים המקניטים שהושמעו באזניו, הוא דווקא באמת רצה לדעת מה הסיפור מאחורי כל העניין הזה של 'ההפצה' שהוא נתקל בו כבר כמה פעמים בחייו, אם זה 'באירועים המוניים' כמו ל"ג בעומר וכדו' ואם זה 'בעלונים' שונים שהונחו מידי שבת 'בשטיבלאך' המקומי... לא היה לו הרבה זמן להפוך בדרך מהאוטובוס כבר הגיע, ויחד הם עלו אליו אחרי שהם הצליחו איכשהו לדחוס את המזוודות לתא המטען...

תגיד חיים?! מה באמת כל העניין הזה של הברסלבר'ס להפיץ ולפרסם ולדבר מהרב'ה שלהם, אם אתם אוהבים את הדרך הזו זה טוב מאוד, אבל למה אתם רוצים שעוד ועוד יכירו בדרכיו ועצותיו של 'רבי נחמן'? שכ"א ילך בדרכו וחסל... חיים הקשיב לו בדממה הרבה מעט והשיב לו בשאלה, תראה... אני מאוד רוצה לענות לך, אבל קודם אני רוצה לשאול אותך האם כל הקושיות האלה שיש לך על 'ברסלב' קשות לך גם על כל הארגונים שמעודדים שסקידה והתמדה וידיעת התורה, כמו למשל 'ירוש' ו'שננתם' 'תורה די'ליה' ועוד כהנה וכהנה... מדוע הם משכנעים בחורים ואברכים צעירים להשקיע ולהתמיד? מביאים 'מלגות מכובדות' מוצאים 'חוברות צבעוניות', ומארגנים 'כנסים רעשניים' ואסיפות של 'גדולי-ישראל' בסכומי עתק, כדי לפעול ולהשפיע על כמה שיותר שיעמלו בתורה ויזנחו מאחורי גוֹם את העסק בענייני העולם... מי שרוצה שיתמיד ויעמול בתורה ומי שלא פשוט יפסידו זה בעיה שלו! מדוע הם פועלים ומפעילים כדי להשפיע על אחרים? כ"א יחלש בעצמו מה הוא רוצה לעשות בלי שישפיעו עליו בכל מיני צורות!

טוב נו.. הגיב ישראל נראה לי שהפעם באמת

נפשי בשאלתי

ס'יבון ונירור עניינת בשכונת מ'

שאלה:

רציתי לשאול, בתקופה האחרונה זכיתי להתקרב לרבינו הקדוש וחשבתי לעשות לעצמי קביעות באחד מהספרים. באיזה ספר מומלץ למתקרב בתחילת הדרך להתחיל?

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

אומר בכנות שאיני יודע אם אפשר להשיב על שאלה זו. כבר אמרו חז"ל שכשם שפרצופיהן שונים כך דעותיהן שונות.

ספר היסוד שממנו תוצאות חיים לכל שאר הספרים הוא 'ליקוטי מוהר"ן'. ובאמת יש למדן שכשהתחיל ללמוד בספר זה בעיון אורו עיניו ומצא את שאהבה נפשו. אך יש שמוחו לא הוכשר לזה והדברים נראו לו סתומים וחתומים ואף ריחוקהו.

אחד מיסודות דרכי העבודה שהוציא רבינו הקדוש לאור עולם, הוא הצורך לעשות מתורות תפילות. על בסיס הוראה זו כתב רבי נתן זצ"ל את הספר 'ליקוטי תפילות'. יש בעל נפש שכשפתח לראשונה את הספר והחל באמירת התפילות המיוחדות שבו, נפתחו בפניו שערים חדשים בתפילה ואמונה, שערי דעת וחשבון נפש, ומצא בו אוצר בלום המאיר ומחיה את כל המישורים של עבודת השם. אך ימצא אחר שחש שדיבורי ההתבודדות של רבי נתן הינם אש קודש שנפשו עדיין אינה בשלה להם.

רבים מוצאים בספר 'ליקוטי הלכות' מורה דרך בהיר ומושלם, כאשר מלבד המבט המחודש שהוא מעניק לכל הלכה ומצווה, מתבארים בו בהרחבה יסודות איתנים בהשקפה ובהנהגה על פי העצות העמוקות שדלה מספר 'ליקוטי מוהר"ן'. עד שאפשר לומר שמי שידבק בספר זה בקביעות מובטח לו שלא ייכשל ולא יסטה מחובתו בעולמו.

הספר מלא וגדוש בחידושים מופלאים ובהירים, עד שהיו שאמרו שמוכרחים ללומדו בשניים, אחד שיקרא והשני שיאמר "פשוט...". אך חלק מקוראיו מתקשים לאחוז ראש ולעקוב אחר אריכות הדברים (כפי שאף כתב והרגיע בהקדמתו), והעושר התורני והלשוני כבד עליהם מכדי שיוכלו להכילו.

רבים בתחילת דרכם במשנת רבינו עוסקים בספר 'השתפכות הנפש' המלקט ומעמיד בבהירות את יסודות התפילה ודרכי ההתבודדות במשנת רבינו. או בספר 'משיבת נפש' אשר כמים קרים על נפש עייפה מלקט ומסדר את יסודות ההתחזקות שהצילו והחיו רבים שהתקשו בלעדיהם לצלוח את אתגרי החיים ועבודת השם.

על כן, לא ניתן להמליץ באופן גורף על ספר מסוים למתחילים, ובפרט שכאן לא מדובר ב'מתחילים' כפשוטו, אלא בבני תורה ועובדי השם המבקשים מענה עמוק ואמיתי יותר מהדברים הרבים שכבר זכו ללמוד ולהבין. אצלם בוודאי ראוי ונכון לשוחח בהרחבה עם חבר שיבין לליבם ויוכל לכוון אותם באופן מדויק יותר לספר ולצורות הלימוד המתאימה להם בדרגתם הלימודית ובמצבם הרוחני. אך לפני שישוחח על כך עם חברו מוטב

שישוחח תחילה עם עצמו, ישאל את השאלות המהותיות, ויאיץ לתשובות שינבעו מליבו.

כי באמת השאלה לא צריכה להיות 'איזה ספר עלי ללמוד'. השאלה צריכה להיות 'מה ברצוני לבקש ולקבל בלימוד בספרי רבינו'. זו שאלה שונה מאוד, מהותית בהרבה, וכשהתשובה עליה מתקבלת מגלים שבאותו ספר יכולים למצוא דברים שונים, בהתאם לביקוש ולחיפוש.

יש שמחפש חיזוק ועידוד, ואחר מבקש להבין ולהעמיק בסודות האמונה וההשגחה. האחד זקוק לעצות מעשיות כיצד לנצל ולצלוח את אתגרי החיים, והשני מחפש את מפתח הלב, להאיר ולהלהיב את פנימיות עבודתו.

המבין יבין, שגם בכדי לקבל מענה אמיתי לשאלה זו 'מה ברצוני לקבל מספרי רבינו', צריך ללמוד הרבה. ובמילים אחרות, ייתכן שהתשובה היא שאיני יודע מה אני רוצה, ולכן חשוב שאלמד ואחפש עוד עד שאבין מה בעצם נפשי כמה לקבל ממנו.

אולי הדברים האמיתיים שאני חש שמונחים בין בתי ספריו עדיין אינם ידועים לי כלל, ואני ניגש אליו בבחינת 'שאינו יודע לשאול את פתח לו'...

אל דאגה, הוא יפתח!

בדברים שכתבנו אין תשובה אחת, ודי בהם לאפשר לכל מבקש להמשיך בחיפושיו ולמצוא.

למרות זאת לא נימנע מלציין שתי נקודות

שאמר רבינו הקדוש:

כתב ב'חיי מוהר"ן' אות שמ"ו: "נשמע מפיו הקדוש שאמר שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה. ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה. כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערך אליו. ומי שעוסק בזה הספר אין צריך עוד ספר מוסר. ואמר שטוב לקבוע לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים, שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול. כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו. ועין במקום אחר מזה (שיחות ה'ר"ן קלא) מענין עצם העמקות הגדול שיש בתורתו הקדושה והנוראה מאד עד אין סוף ואין תכלית".

ובליקוטי מוהר"ן תניינא סימן כ"ה כתב: "גם טוב לעשות מהתורה תפילה. דהיינו כשלומד או שומע איזה מאמר תורה מצדיק האמת, אזי יעשה מזה תפילה, דהיינו לבקש ולהתחנן לפניו יתברך על כל מה שנאמר שם באותו המאמר, מתי יזכה גם הוא לבוא לכל זה, וכמה הוא רחוק מזה. ויבקש מאתו יתברך, שיזכהו לבוא לכל הנאמר שם באותו המאמר".

ובוודאי אם נלמד היטב את השיחה הנ"ל מ'חיי מוהר"ן' ואחר כך נממש את שכתב ב'ליקוטי מוהר"ן' הנ"ל לעשות מלימוד זה תפילות, יפתחו לנו משמים הבנות והדרכות, מה ואיך ללמוד בכדי לזכות לאור הגנוז בספרי רבינו הקדוש!

הנה אורו עיני
בי טעמתי מעט הדבש הזה

'הקבצו ושמעו'

שיתקבצו ויתחברו יחד, כי עקר התקון של העצה היא על ידי התחברות והשילום והאהבה שבין החברים. ועל ידי זה 'ושמעו אל ישראל אביכם', כי על ידי זה תזכו לעלות מבחינת יעקב לבחינת ישראל, שהוא בחינת שלמות המחין, שהוא שלמות העצה. (לק"ה ת"ב ד')

וזה, "הקבצו ושמעו בְּנֵי יַעֲקֹב וְשָׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם". שהזכיר שם יעקב בתחלה ואחר כך שם ישראל, כי עקר אחיזת חלקת העצה הוא בבחינת יעקב שנקרא על שם העקב ששם עקר העצה שנקראת רגליו, וצריכין מלחמה גדולה להתחזק בתפלה ותחנונים עד שזוכה לשלמות העצה, על פן הזהירם 'הקבצו',

המחדש בשובו

מדפנות ולשכונות אגודת ויז'ניץ

שהחינו! שיפוץ ישיבת 'אור יחזקאל'

בשורה טובה נשמעת מציון, עם ההתחדשות המרנינה בהיכל ישיבת 'אור יחזקאל' שבירושלים ע"ה"ק, כשפנים חדשות באים ומאירים את ישיבת 'אור יחזקאל' המעטירה.

הישיבה הקדושה שנוסדה אך בחודש אלול האחרון, כבר קנתה לעצמה תוך תקופה קצרה שם טוב בעולם הישיבות כולו, כישיבה למבקשי ה' בני עליה החפצים להתעלות ולהתרומם בעבודת ה' ושקידת התורה, הישיבה נפתחה ונוסדה עם מספר מכובד של בחורים מטובי עולם הישיבות החפצים אך בעבודת ה' ועסק התורה, אך עד מהרה שמעו הטוב התפרסם, ועל שערי הישיבה מתדפקים עוד ועוד בחורים מובחרים החפצים לשקוד במשולש חיינו התורה הקדושה עם עבודת ויראת ה' טהורה.

מובן מאליו שלא סלולה הייתה הדרך, ואם על כל דבר שבקדושה מתגבר היצה"ר לזרוע מכשולות ובפרט על הקמת מקום תורה, כל שכן כשמדובר במקום תורה ייחודי ונעלה במינו שכוה, רצופת מכשולות עצומים לוותה פתיחתה של הישיבה הקדושה, דם ומסירות נפש שאיננה ניתנת לתיאור הושקעו עם פתיחתה והתפתחותה, כשכל זה מתלווה לתפילות בלי שיעור שאברכים יחד עם רבני הישיבה התפללו והשקיעו למען

דבר נשגב זה, ועדיין עומדים ומתפללים שחפץ ה' יצליח בידיהם והישיבה תצליח על הצד היותר טוב.

בין כל הקשיים והמניעות הרבות היה כשהישיבה הקדושה ששוכנה בדירתו של מרן המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לווינסקי זצ"ל היכן שהשאר צוואה שימשיך לשמש למקום תורה, ועל שמו ולזכרו נקראת הישיבה 'אור יחזקאל', אך קושי מכביד היה במקום עקב שבשנים האחרונות שימש המקום כמאפייה ולא היה מותאם להיכל ישיבה כראוי וכיאות.

בסייעתא דשמיא מתבשרים שבימים האחרונים מקבלת היכל הישיבה פנים חדשות כשבמסירות נפש קפצו מנהלי הישיבה למים, לשכלל ולהדר את היכל הישיבה כראוי למקום תורה, לשפץ את כל המקום בכל הכבוד והפאר הראוי. עד שהמקום קיבל פנים חדשות לגמרי, היכל הישיבה מאיר ומזהיר עם השיפוץ החדש, וכך בשאר חלקי הישיבה מושקעים דמים תרתי משמע למען יתאימו לשמש את בחורי החמד השוקדים על תלמודם.

בימים אלו עמלים בנוסף לבנות בישיבה 'אוצר הספרים' ענק עם כל ספרי הקודש הנצרכים, מכיוון שעד עכשיו כמעט ולא היו ספרי קודש הנצרכים בישיבה, חוץ מספרי הלימוד של סדרי הישיבה.

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ה ויבדלחט"א

מרן בעל הקהילות יעקב זצוקל"ה

ידוע שמרן ה'סטייפלר' זצוקל"ה היה הוגה רבות בספר הקדוש ליקוטי תפילות בכל עת מצוא. וכך מספר ר' יוסף גרשון סופר שליט"א מצפת: אבי היה נכנס הרבה לסטייפלר, והוא סיפר לי שנכנס אליו אף באחד מהשנים בערב יום הקדוש יו"כ והוא מצא את ה'סטייפלר' קורא בספר הקדוש ליקוטי תפילות.

(ניתן לשמוע בקו נכספה שלוחת המה מעידים)

נכספה
03.50.111.06
לא תוכלו להוריד את השפופרת!!!
חדשות טריות
תוכניות ארתקות
דיבורים אסוריים
סדרות מיוחדות
רשימות בלעדיות
סיפורים אפטיים
היה מס רצף הנפשות
חיינו עכשיו
03 50 111 06
מחדשים בכל יום בשלוחה המדינית
שלוחה 1

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס' ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה, לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com